

UVOD

Na fakulteti za socialno delo smo razpravljali o predlogu novega zakona o socialnovarstveni dejavnosti, ki naj bi odslej deloma zamenjal sedanji zakon o socialnem varstvu (drugi del sedanjega zakona pa bodo zamenjali z zakonom o socialnovarstvenih prejemkih). Prispevki k tej razpravi so v nadaljevanju, tukaj pa dodajam pripombe, ki zadevajo profile izvajalcev socialnovarstvenih dejavnosti. Kakor izhaja iz prispevka Vita Flakerja, je predlog zakona pri njihovi opredelitvi premalo natančen. Pri opredelitvi strokovnih delavcev je zlasti izpadla nosilna vloga socialnih delavcev in delavk, kar je nekako tako, kakor če bi zakon o zdravstveni dejavnosti odvezl nosilno vlogo zdravstvenemu osebju, zakon o pedagoški dejavnosti pa učiteljicam in učiteljem. Taka deprofesionalizacija niža strokovno raven in ni v korist uporabnikom in uporabnicam.

Socialno delo je na področju socialnega varstva matična stroka. Drugi strokovni profili se morajo doizobraziti oz. dokvalificirati v socialnem delu. To bo še toliko pomembneje, ko bodo na ozemlju Slovenije delovale tudi tuje socialnovarstvene ustanove in organizacije. Tudi zanje bo morala veljati enaka zahteva o strokovni usposobljenosti. Deregulacija na tem področju, o kateri razpravlja Vesna Leskošek, bo povzročila socialno katastrofo. Zato je pomembno, da so kompetence tako strokovnih delavcev kakor strokovnih sodelavcev natančneje določene. Vsi, ne glede na svojo izhodiščno stroko, morajo biti usposobljeni za socialno delo, občutljivo za specifične okoliščine in potrebe ljudi, kar pomeni, da jih morajo znati raziskovati.

Na fakulteti nikakor ne mislimo, da lahko le naša ustanova izobražuje strokovno kompetenten kader, vendar je po našem mnenju nujno zahtevati, da so ustanove, ki skrbijo za (dopolnilno) izobraževanje in (do)kvalifikacijo strokovnih delavcev in sodelavcev v socialnem varstvu, akreditirane za izobraževanje na področju socialnega dela na prvi in drugi stopnji univerzitetnega študija.

O v predlogu zakona predvideni agenciji za kakovost v socialnovarstveni dejavnosti je bilo v razpravi ocenjeno, da je v njej zbrana prevelika moč. Bolje bi bilo, ko bi se vzpostavilo več subjektov, ki bi se morali med seboj usklajevati, zlasti pa bi bilo koristno, ko bi kateri izmed njih imel pooblastila za vpeljavo in testiranje inovacij. V svetih teh institucij – in seveda tudi agencije kot ene izmed njih – bi moralo biti več članov in članic z znanstvenimi referencami. Težnja, da v svetih prevladuje poslovodni kader, podreja potrebe ljudi in odgovore nanje poslovanju ustanov, namesto da bi bilo narobe, kakor bi pričakovali pri prizadevanju za socialno državo.

Bogdan Lešnik